СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 98. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ПЯТНИЦЯ, 29-го КВІТНЯ 1949. — No. 98. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 29, 1949 VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свобода": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

УРЯДОВИЙ РОБІТНИЧИЙ БИЛ З ПОПРАВКАМИ В ПАЛАТІ

Вашингтон, 27. квітня. — Законопроект адміністрації, в редакції Лесинського, має запевнену більшість у палаті репрезентантів, одначе з доповненнями й поправками, предявленими коаліцією республиканців і південних демократів. Дискусія над билом у повній палаті почалася в середу, а покінчиться мабуть у пятницю. Конференція над поправками відбулася в бюрі секретаря праці Мориса Товбина і тому є згода, що прихильники адміністрації погодилися на поправки. Вони такі: Знищити постанову про заборону страйків на випадок крайньої потреби. У такім випадку уряд може перебрати під свою контролю заводи й виключити страйк; гарантувати підприємцям більше свободи слова; вимагати некомуністичної присяги не тільки від урядовців юнії, але й від підприємців і відпекання від змагань до встановлення тоталітарної системи та насильного скинення уряду; зобовязати юнії до переговорів з підприємцями, коли вони хочуть їх вести в добрій вірі; наложити на юнії обовязок складати фінансові звіти, якщо вони хочуть уживати услуг Краєвої Ради Робітничих Відносин. — У конференції в бюрі Товбина брав участь між ін. предсідник Американської Федерації Праці, Виліем Грін.

МИС КОПЛОН ДОМАГАЄТЬСЯ ЗВОРОТУ ШПИГУНСЬКИХ ЗАПИСОК.

Вашингтон. — Підчас розправи проти Джудит Коплон, обвинуваченої в шпигунстві проти Злучених Держав, прокуратор відчитав зміст записок, які вона приготовила для передачі советському шпигові Губічеві в Ню Йорку. Коплон була робітницею в департаменті справедливости і там переглянула звіт Федерального Бюра Інформацій для вжитку департаменту справедливости. Звіт обіймав дуже тайні вісті про розгалуження діяльности шпигів і про деякі особи, які брали участь у шпигунстві. Оборонець підсудної зажадав від суду звороту цих записок, кажучи, що вони мали послужити дівчині до писання повісти, отже вони є її приватною власністю.

СУДДЯ ЧУЄТЬСЯ ВИЧЕРПАНИМ З СИЛ ПІДЧАС РОЗПРАВИ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Ню Йорк. — Суддя Гаролд Р. Медіна кількома наворотами напоминав адвокатів, які боронять комуністичних провідників обвинувачених в процесі за навчання як насильно скинути уряд. Він закинув їм, що вони викликують замішання своїми нападами на нього поза всяке розуміння, одначе він має свої причини, чому він усе те терпить. В одному місці сказав суддя, що адвокати були б здивовані, як би почули його думку про них. Він теж ще раз зробив адвокатам закид, що вони намагаються судити уряд Злучених Держав і самого суддю, щоб недопустити до суду над підсудними. Усе це є „жорстока реч" і „зовсім непотрібна", казав суддя.

При переслуханні замаскованого агента Федерального Бюра Інформацій, панни Анджелі Каломіріс, вивязалася довша дискусія між оборонцями й суддею над оприлюдненням звітів з розправи в часописах, при чому оборонці домагалися, щоб нюйорські щоденники не містили своїх поглядів на розправу. Суддя пояснив оборонцям, що свобода слова є однакова, як для комуністичного щоденника „Дейлі Воркер" так і для „Ню Йорк Таймсу".

РУКОПИС ЛИНКОЛНА ПРОДАНО НА ЛІЦИТАЦІЇ ЗА $54,000.

Ню Йорк. — Пятий і останній рукопис Линколнової Гетисбурської Промови, написаної на трьох картках звичайного зошиткового паперу з синіми лініями, продано на ліцитації в Парк-Бернет Галерії за $54,000. Її купив Оскар Б. Сінтас, який має великі плянтації цукрової тростини на Кубі. Він заявив, що купив рукопис тільки тимчасово для себе, а пізніше передасть її якійсь американській установі. Виклична ціна рукопису була 25,000 долярів.

НЕМА ФОНДІВ НА ПОБІР РЕКРУТА.

Голова Поборової Служби, ген. Луїс Герші, звернувся до сенату, щоб він привернув хоч частину фондів, призначених на працю Поборової Служби в первісним бюджеті, а поправлені палатою репрезентантів. Палата ухвалила на побір рекрута тільки $4,000,000, а це не вистачальне, каже Герші. Якщо сенат не переведе поправки, тоді не буде армії.

НА 36 НЕЛЬОЯЛЬНИХ ГРУП Є 23 КОМУНІСТИЧНИХ.

Юнайтед Стейтс Сивіл Сервис Комішен видала листу дальших 36 нельояльних організацій, які розвивають підривну діяльність проти уряду Злучених Держав. Між ними є сім фашистських, 23 комуністичних, а дві спеціяльні групи. Майже всі фашистівські групи мають у назві слово „націоналістичний". Між комуністичними нема ні одної, яка назвала б себе комуністичною, бо всі скриваються під загальними, часто „поступовими" назвами. Між ними є три „Американсько-Російські Інститути", а саме в Ню Йорку, Филаделфії й Південній Каліфорнії. Кілька груп мають назву „еспанська група", а деякі „демократична" або „суспільна" („сошел"), а жадна не вживає слова „соціялістичний". Затє цю назву причепила собі фашистівська „Американська Національна Соціялістична Ліга". Між „спеціяльними" групами находиться історично звісна „Індостріял Воркерс оф ди Ворлд" та розгалуження Кю-Клакс-Клену.

ДЕНЬ МАТЕРІ НА 8 ТРАВНЯ

Президент Труман призначив проклямацією неділю 8 травня як „День Матері" на „манифестацію нашої любови і пошани для всіх матерей нашої країни".

СЕКРЕТАР АЧЕСОН ПРИЗНАЄ, ЩО АТАНТІЙСЬКИЙ ОБОРОННИЙ ПАКТ ЗОБОВЯЗУЄ АМЕРИКУ ДО ВІЙНИ

Вашингтон, 27 квітня. — З незвичайною відвертістю і ясністю секретар стейту Дін Ачесон заявив у сенатській комісії закордонних віднесин, що Північно-Атлантийський Договір вимагатиме від Злучених Держав зобовязання вжити збройної сили, щоб помогти европейським державам відперти повну атаку Советів на Норвегію або на іншу країну, яка приступила до цього пакту. Одначе Ачесон пригадав, що участь у війні не буде автоматична, а за ухвалою конгресу. Потребу ужиття збройної сили заповідається у постанові, де сказано, що Злучені Держави зобовязуються вжити всіх засобів для привернення миру й безпеченства в околиці Північного Атлантику. А на випадок, коли б прийшло до загального нападу, „я не вірю щоб якийсь інший крок поза ужиття збройної сили міг стати в пригоді" — сказав секретар.

Ачесон сказав отверто, що „поведінка Росії" наповнила Західну Европу почуттям непевности. Він пригадав, що Р о с і я обезсилила Обеднані Держави через часте вживання права вета й тому треба іншої забезпеки Західним державам. Він візвав сенат ратифікувати пакт, а опісля одобрити півтора більйона долярів на висилку зброї до Европи і то без огляду на советсько-американські переговори в справі знесення блокади Берліна.

В ТРАВНІ ПРИЙДЕ 14 ТРАНСПОРТІВ НОВИХ ІМІГРАНТІВ

Филаделфія, 28. квітня. — З канцелярії ЗУАДКомітету повідомляють, що на місяць травень вже заповіджено 14 чергових транспортів з новими імігрантами з европейської скитальщини. Транспорти прийдуть до порту в Ню Йорку в днях: 3, 4, 5, 12, 17, 19, 27, 30 і 31-го, а до порту в Бостоні в днях: 4, 14, 16 і 31-го травня. Дня 10-го травня прийде один транспорт до Ню Орлін. Крім того, нових імігрантів привезуть в травні ще три літаки, на одному з яких має бути 51 українців. Вчора, як вже згадано, на пароплаві Дженерал Герсі приїхало до Ню Йорку 78 українців, між якими було вісім родин (разом 28 осіб), що становили вже другу груду українських імігрантів до стейту Віскансін на підставі окремого договору ЗУАДКомітету з місцевими стейтовими властями.

УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ В КЛІВЛЕНДСЬКОМУ МУЗЕЮ

Щоденник „Клівленд Плейн Ділер" з 14 квітня присвятив половину сторінки на картини й опис українського Великодня. У горішній частині находиться світлина українських жінок в прекрасних народних одягах при писанні писанок. Імена подані такі: Михаїна Білецька, Анна Баюн, А. Біленке і Ольга Бик. Під сподом поміщена світлина великого тареля з прегарними писанками. В описі подані вичерпні вісті про обряд і релігійне життя української громади при церкві св. Петра й Павла на Іст Сайд. На самій долині поміщена світлина чотирьох писанок, які находяться на виставці в Клівлендськім Музею Мистецтва.

ЗГАДКА ПРО УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ В РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Щоденник „Рочестер Демократ енд Кроникл" у виданні суботи 23 квітня помістив на першій сторінці картину, зображуючу українського хлопця (Петра Гримковського) з великою великодною паскою, пригадуючи, що її посвятив о. Стефан Головід в українській катол. церкві св. Йосафата. На іншому місці подана вичерпна статейка про традиційний Український Великдень, який зберігається серед українців впродовж 2,000 літ, а тепер перейшов у традицію української громади в Рочестер. Є теж точніше описаний обряд свячення пасок в українській церкві. При цій нагоді згадано, що Великдень за західним календарем святкує грецька православна конгрегація.

ЗАВТРА ПАРАДА ВІРНОСТИ

Завтра, в суботу, дня 30-го квітня, відбудуться в Ню Йорку, Филаделфії та інших містах великі вуличні манифестації з нагоди „Дня Вірности" (Лоялті Дей). В Ню Йорку парада вірних американців почнеться в год. 1-ший в полудне по Лексингтон Евеню від 95 до 62 Вулиці, де її відбиратимуть секретар праці Тобин та кардинал Спелман і інші представники. В цій манифестації вірности сподіються около 150,000 учасників. Свою зорганізовану участь в поході заповіли ветерани закордонних воєн, численні робітничі організації та релігійні групи, Американська Федерація Праці і Сі Ай О, американці чужого походження, хлопчачі скавти з прапорами 48 стейтів та інші. В манифестації візьмуть участь теж американські українці, як це виходить з повідомлень Манифестаційного Комітету та з численних українських організацій і товариств. Вагато з них прийдуть на маніфестацію з прапорами та відповідними транспарентами. Кит а й с ь к а група приготовляє громадного „жиього смока". Рівночасно з цею маніфестацією вірности відбудеться по 8-мій евеню манифестація зради большевицьких п'ятиколонників, на трасі походу яких буде розставлений шпалір з 1,662 полисменів.

ЧІЯНГ ЗНОВУ ЗАКЛИКАЄ КИТАЙЦІВ ДО БОРОТЬБИ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ

Шангай, 28 квітня. Маршал Чіянг Кай-шек, що недавно „уступив" зі свого посту президента Китаю, щоб цим дати можність іншим членам уряду переконатися, що з комуністами не можна договоритися, вчора знову виступив на арену публичного життя, закликаючи китайців до подвійних зусиль в боротьбі проти комуністичного заливу. Чіянг прилетів до загроженого безпосередньо Шангаю та видав свій заклик як провідник партії Куомінтанг. Він заповів свою піддержку теперішньому діючому президентові та премієрові і заявив недвозначно, що він не думає ані залишати своєї країни в цьому грізному положенні, ані цілком відступати від публичного життя. Чіянг заповів, що комуністи, переступивши через ріку Янгце, втопляться в тому самому морі політичних, господарських і військових проблем, в якому раніше втопилися японці. Він висловив своє переконання, що до трьох років комунізм в Китаю буде знищений, не зважаючи на його теперішні перемоги.

НЕПЕВНА ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ І РОСІЙСЬКИХ ІМІГРАНТІВ В ШАНГАЮ

Шанґгай, 28 квітня. — В цьому місті перебуває ще около 1,200 українських і російських імігрантів, доля яких на випадок приходу большевиків була б дуже загрожена. Міжнародна Організація для Втікачів (ІРО) повідомила, що пароплав Гевен забирає тепер 100 з-поміж цих імігрантів, а доля інших докищо невідома.

КОМУНІСТИ ЗАНЯЛИ СУЧОВ

Шанґгай, 28 квітня. — Комуністичні армії, що без більшого спротиву з боку урядових військ переправились через ріку Янгце, посуваються повільно дальше в напрямку на шангайську митрополію, зайнявши вчора залишене урядовими військами промислове місто Сучов. Потверджено вістки про дальшу переправу большевиків через Янгце в щораз близшому віддаленні від Шангаю.

ЗВЕРНЕННЯ КУК ДО ПРЕМІЄРА КАНАДИ В СПРАВІ ІМІГРАЦІЇ.

Комітет Українців Канади звернувся дня 21-го квітня до премієра країни окремим меморіялом, підписаним головою КУК, о. д-ром В. Кушніром і секретарем, п. Сириком, звертаючи йому знову увагу на незавидну долю українських воєнних втікачів в Европі та прохаючи для них дозволу на переселення до Канади. В меморіялі зокрема звернено увагу на вояків Української Дивізії та на науковців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В МОНТРЕАЛЬСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

Торонтський „Гомін України" повідомив про відкриття Українського Відділу в Інституті Слав'янознавства при Монтреальському (французькому) Університеті. Інавгурація відділу відбулася в дні 31-го березня а першу лекцію прочитав д-р Дмитро Донцов, вказуючи на ті геополітичні та психологічні фактори, що формували українську людину та позначилися на українській літературі.

СОВЄТИ ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА ПЕРЕРВУ БЛЬОКАДИ БЕРЛІНА

Лейк Соксес, Н. Й., 28. квітня. — Американський представник в Об'єднаних Націях, д-р Филип Джесуп, відбув вчора півторагодинну конференцію зі советським представником, А. Маліком, в справі виявленого советським агентством ТАСС бажання перервати бльокаду Берліна, за відповідними передумовами та запевненнями з боку західних союзників. А. Малік потвердив повідомлення ТАСС-а, заявляючи, що Совети закінчать бльокаду, якщо три західні союзники, Злучені Держави, Британія і Франція, рівночасно скасують наложені у відповідь на советську бльокаду свої обмеження комунікації зі советською зоною та якщо погодяться і визначать речинець конференції Ради Міністрів закордонних справ чотирьох великодержав в справі цілої Німеччини. Конференція д-ра Джесупа з Маліком відбулася в приміщенні советської делегації до ОН в Ню Йорку і на ній був приявний теж голова советської делегації, А. Громико, хоча сам не брав активної участи в нарадах. Після нарад д-р Джесуп поінформував про її вислід представників Британії і Франції. Не подаючи подробиць нарад, стверджується тільки, що д-р Джесуп закомунікував советському представникові становище трьох західних великодержав в цій справі і тепер сподіються дальших формальних кроків з боку Советів. В основному виявляється деякий оптимізм щодо остаточного полагодження зв'язаної з бльокадою Берліна східно-західної політичної крізи.

ЗАКІНЧЕННЯ БЛЬОКАДИ БЕРЛІНА ЗАПОВІДАЮТЬ НА НАЙБЛИЩІ ДНІ.

Берлін, 28. квітня. — Тут з офіціяльних американських кол заповідають, що Совети перервуть бльокаду західних секторів Берліна „в найблищих 3—4 днях". Рівночасно з цим зі советської зони наспіли повідомлення, що советські окупаційні власті та німецьке комуністичне самоуправління почали вже технічну підготовку для відновлення повного сухопутного і водного комунікаційного зв'язку з бльокованим Берліном. Тимчасом американська і британська транспортова авіяція добилася другого по величині рекорду постачання до Берліна, доставивши там вчора 9,119 тонн товарів.

СОВЄТСЬКА ПРЕСА МОВЧИТЬ.

Москва, 28. квітня. — Советська преса вчора ані словом не згадала про заходи в справі перервання бльокади Берліна та про можливість нової конференції міністрів закордонних справ, що наробило стільки шуму на Заході. Проте, дипломатичні представники тут, як і в інших столицях вважають, що видвигнення спору в справі Німеччини та виявлене досі бажання полагодити його мирним шляхом могло б довести до остаточного закінчення східно-західної „холодної війни", якщо цілій справі приділиться належну увагу та розглядатиметься її з відповідною дбайливістю. В самій Німеччині на всіх шляхах, що ведуть до бльокованого Берліна дальше стоять советські сторожі і цілком і.норують всі вістки про можливість відновлення комунікації.

ІНДІЯ ЗАЛИШИТЬСЯ В СКЛАДІ БРИТАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ.

Лондон, 28. квітня. — На закінчення конференції прем'єрів країн британського коммонвелту тут видано коротку декларацію, яка з а п е в н я є дальшу приналежність Індії до британської імперії, не зважаючи на всі зміни, які там в останньому зайшли та які ще мають наступити. В декларації сказано, що проголошення Індії вповні суверенною республікою в нічому не змінить відношення до неї інших країв, ані відношення Індії до них та що вона залишиться дальше складовою частиною коммонвелту, визнаючи британського короля своїм головою. Цю декларацію прийнято в Лондоні та в столицях інших країн імперії з великим вдоволенням як спільну перемогу та спільний тріюмф.

ЗАПОВІДЖЕНО ПЛЕНАРНУ СЕСІЮ НІМЕЦЬКОЇ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ РАДИ.

Бонн, Німеччина, 28. квітня. — Після остаточного узгіднення останніх ще суперечностей між західними окупаційними властями і німецькими представниками щодо проєкту конституції плянованої західно-німецької держави, тепер заповідається пленарну сесію т. зв. німецької Парляментарної Ради, що має остаточно вирішити цю справу. Конференцію заповіджено на час від 11. до 14. травня і якщо вона прийме проєкт конституції, тоді вже ніщо не стоятиме на перешкоді для остаточного державного оформлення Західної Німеччини.

ДОХОДЖЕННЯ В СПРАВІ КОНТРАБАНДИ ТОВАРІВ З ПЛЯНУ МАРШАЛА ДО СОВЄТІВ.

Відень, 28. квітня. — Американські власті в Австрії перевели основні доходження в справі ствердженої контрабанди з Австрії до Советів тих товарів, що їх Австрія одержала в рамках пляну Маршала. У зв'язку з цим раніше заарештовано 6 осіб, між ними одного високого урядника австрійського міністерства торгівлі. Доходження ствердили безсумнівно, що Советський Союз та його сателіти, які так гостро виступають проти пляну Маршала, самі намагаються з нього якнайбільше скори с т а т и „задніми дверима".

ВАРГА „КАЄТЬСЯ".

Москва, 28. квітня. — Відомий советський економіст, Євген С. Варга, що посмів мати свою власну думку в офіціяльній советській інтерпретації західної політики і господарства, вчора признався до закидуваних йому „помилок" та „покаявся". Варга, як відомо, написав книжку про „Зміни в капіталістичному господарстві в наслідок другої світової війни", що її гостро скритикувала комуністична партія і преса. Варга тепер признав, що ця „гостра критика була конечна і правильна".

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA." P. O. Box 346, JERSEY CITY 3. N. J.

НАУКА З ПОРАЗКИ В КИТАЮ

Приходиться ствердити, що Кремль здобув велику перемогу в Китаю, а Злучені Держави понесли велику поразку. Правда, тут ідеться властиво про Китай і боротьбу китайців у їх власному нутрі, або іншими словами про китайську цивільну війну, але в сучасному міжнародному положенні особливо важне, яка де сила перемагає, а яка програє. А є тільки дві головні сили в світі, що змагаються: Злучені Держави і демократія та Совєтський Союз і тоталітаризм. Отже як в Китаю перемагають комуністичні сили, які підпирає Москва, то це є одночасно удар в американський престіж, тим більше, що Америка попирала тих, що відступають і програють.

Американську політику в Китаю критикують уже від десятків років. Критикували її головно ліберальні кола за те, що вона спиралася на китайських февдалах, що опанували скорумпованим урядом Чанґ Кай-шека. Знов американську допомогу критиковано тому, що вона завжди була замала і приходила звичайно запізно, та що нею користувалась тільки невелика група, звязана з націоналістичним урядом. Та найгостріше критиковано американський уряд за це, що він, даючи Чанґ Кай-шекові допомогу, не вимагав від нього обовязкового переведення різних соціяльних реформ, в тому і аграрної реформи. Та остання була найбільшим пропагандивним аргументом у руках комуністів і вони її використали в повноті, бо селянство було всюди голодне на землю.

Коли б шукати в недалекому минулому порівнання до цього, що тепер сталося в Китаю, то можна б сказати, що Злучені Держави повторили там цю політику, яку вели Аліянти, а в першу чергу Велика Британія, по першій світовій війні, коли намагались піддержувати Денікінів чи Вранглів і допомагати їм відбудувати стару, реакційну Росію. Тим вони допомогли большевикам не тільки закріпитись в Росії, але ще й поширити це панування на Україну. А коли зважимо, що ще навіть тепер важко вилікуватись урядовим колам у Лондоні та Вашинґтоні від впливів тих людей, що своєю політикою допомогли большевикам захопити владу в Росії, то не дивниця, що так довго заважували тут подібні елементи і щодо Китаю. Нині Вашинґтон не має ясної політики супроти Китаю. Те саме є теж і у відношенню до Росії. Що ж то було б, якби так несподівано вибухла нова війна в Европі? Тому це, що тепер діється в Китаю, повинно бути для Америки доброю і вже останньою наукою. Державі, яка є у проводі світу, не можна в такий спосіб вести світової політики.

На виправдання американського становища в справі Китаю годиться додати, що мабуть у Вашинґтоні заважив погляд, що треба рятувати спершу Европу від большевизму, бо не вистачить ресурсів Америки на одночасне рятування Китаю та Европи. Одначе й тут треба брати під увагу большевицьку науку, що коли Москві не вдасться опанувати Европу прямим шляхом, то це буде зроблене окружною дорогою, через Азію. І воно до цього йде.

Отже з якого боку не підходити б до катастрофи в Китаю, а навіть і потішатись тим, що Японія в часі найбільших успіхів загарбала саме стільки територій, що її мають тепер у своїх посіданні комуністи, ситуація грізна. Маючи такий поважний осяг в Азії, Кремль тепер зачинає ставати угодовим в Европі, де він слабший. Як бачимо, де Москва сильна, там вживає для свого поширення революційних і воєнних засобів, а де слаба, там намагається те саме осягати „мировою" пропагандою. На це готові демократії зловитись, бо вони знають тільки один шлях — мировий. Шляхи і цілі демократій ідеальні, але їхні угодові методи супроти Москви, на нашу думку, були і надалі будуть — непрактичними і загрозливими.

Самозрозуміла вірність

В найблищу суботу, дня 30. квітня, в Ню Йорку, Филаделфії та по інших містах Америки відбудуться маніфестації з нагоди так званого „Дня вірности" (Лоялті Дей), що їх організують поодинокі загальноамериканські організації та переважно з ветеранами двох світових воєн на чолі. Маніфестації відбудуться напередодні 1-го травня, що його світовий комунізм пробує перетворити у „свій день", зокрема в день своїх п'ятих колон в демократичних країнах. Американські маніфестації „Дня вірности" матимуть головно проти-комуністичний характер, бо все це стоїть в тісному зв'язку.

Окремі маніфестації вірности не мають в Америці своєї довгої історії і сьогодні вони є без сумніву знаком часу. Вірність своїй країні, її ідеалам і принціпам, була в Америці завжди справою самозрозумілою і вона не потребувала окремих вуличних маніфестацій. Бути вірним своїй країні та її ідеалам є першим обов'язком громадянина і цю вірність маніфестується насамперед точним виконуванням своїх громадянських обов'язків та взагалі своїм щоденним поступуванням. Це розуміння в Америці було таке глибоке і таке природне, що американське законодавство майже не передбачувало, наприклад, покарань за невірність у мирних часах. Доречі, ця справа ще до сьогодні не є відповідно оформлена.

Проте, в останньому часі навіть в Америці самозрозуміла вірність своїй країні почала в поодиноких випадках ставати проблематичною. Це від того часу, як світовий комунізм почав „вчити зради", почав всіми можливими тільки способами і засобами підважувати оцей головний прінціп людської моралі і етики, почав ламати людські характери та виховувати злочинців, при допомозі яких він сам держиться „в одній країні" та при допомозі яких хоче запанувати над світом. Автім, сам большевизм це ніщо іншого, як тільки одна велика зрада, що — як кажуть — на зраді іде і зрадою поганяє.

В останньому часі комуністичні п'яті колони в цілому світі, головно в Німеччині, Італії, Франції, Англії та Америці, як теж в інших країнах, вважали за відповідне, очевидно на домагання Москви, заманіфестувати свою зраду публично, заявляючи, що на випадок війни зі Совєтським Союзом, вони не тільки не боронитимуть своїх країн перед большевицьким агресором, але навпаки, привітають його як „визвольника" та самі допоможуть йому завоювати ці країни. Під цим оглядом большевизм намагається діяметрально змінити теж поняття зрадника. Зрадником в большевицькому розумінні є кожний, хто не сповняє наказів Москви та хто залишається вірним своїй країні і своєму народові. Натомість „героями" там величається всяку підлоту, що „ради лакімства лукавого" чи з будь-яких інших причин або і без них допомагає рідну матір розпинати.

На тому тлі виринула теж проблема вірности своїй країні в Америці. З нагоди недавньої маніфестації зради т. зв. науковим конгресом п'ятиколонників в Ню Йорку, одна з місцевих газет написала виразно і недвозначно, що якщо Америка і американський нарід вже можуть мати які-небудь застереження проти свободи, то це проти свободи зради. І, власне, під цим кутом влаштовується маніфестація „Дня Вірности" в Ню Йорку та в інших місцевостях в дні 30-го квітня. Практично, це організується маніфестація проти зради, проти большевизму.

Маніфестація, як згадано, є загально-американська і в ній візьмуть зорганізовану участь теж поодинокі етнічні групи, між ними й українці. Українську участь в цій маніфестації підготовляє окремий Маніфестаційний Комітет з Володимиром Вакадом на чолі та з українсько-американськими ветеранами у проводі. Свою участь в маніфестації вже зголосили численні українські організації і треба сподіватись, що український загал тут справді попишеться якнайкраще. Бо власне українці мають насамперед всі причини заманіфестуватися проти большевизму, як вони всіми своїми ділами досі заманіфестували свою вірність Америці. Протибольшевицькі маніфестації можуть бути нові для американців, але вони справді вже мають сиву бороду, як йдеться про українців, теж американських українців. Українські проти-большевицькі маніфестації, та ще й які, міг вже нераз бачити й Ню Йорк і Филаделфія та інші американські міста, як наприклад, маніфестації проти зорганізованого большевиками голоду в Україні, проти визнання американським урядом Совєтського Союзу та нав'язання з ним дипломатичних стосунків і т. п. Якщо до тих українських маніфестацій американський загал був приділив більше уваги, то сьогодні, можливо, не було б і для нього самого наявніших потреб маніфестувати свою вірність проти большевизму.

Всі ці факти промовляють за тим, щоби українська участь в цій маніфестації була справді масова та під кожним оглядом велика і гідна. Про це повинен подбати не тільки Ініціятивний Комітет, але й кожний американський українець, якому на серці лежить так тісно тепер зв'язане добро Америки і України та цілого волелюбного світу.

Рада національностей

Скликана організацією Комон Коз до Карнеґі Гол у Ню Йорку маніфестація тринадцяти національностей з-під Залізної Заслони на день 5 травня могла би дати притоку до дійсно великої ваги, якщоб її організатори дійсно взяли собі до серця справу поневолення народів Совєтами, чи загалом поневолення різних етнічних груп в цілому світі.

Ідея визволення поневолених народів це, на ділі, питання визволення людини. Ця ідея дістає раз більший, а раз менший розголос, відповідно до того, хто її ставить на денним порядку світової політики. Таким чином створення Держави Ізраїля є відповіддю на потребу вирішення жидівського питання, знов проголошення повної незалежности Ірляндії в дні 17 квітня 1949 р. стверджує, що нація, як етнічна одиниця, може животіти і 700 літ, заки стане державною. Пригадка про відродження навіть слов'янським світом призабутих лужицьких сербів вказує на невмиручість ідеї національної самостійности навіть і серед найважчих обставин.

Спільна ідея протесту поневолених народів проти совєтської неволі обєднала в Америці представників 13 европейських національностей почерговання в такий спосіб: Альбанія, Болгарія, Чехословаччина, Естонія, Угорщина, Югославія, Лотва, Литва, Польща, Румунія. Росія, Білорусь, Україна. Хто тільки трошка пильніше перегляне цей список, мусить завважати, що тут не йдеться про протести етнічних груп проти поневолення, а груп, які мають національно-територіяльну назву. Так напр. Чехословаччина пригадує, що на тій території живуть дві етнічні групи, чеська й словацька, а Югославія вказує, що там живуть групи закриті штучною назвою. Назва „Югославія" обіймає три етнічні групи, про які не згадують організатори маніфестації, а саме: сербську, хорватську і словінську. Теж не згадано про македонців, які, як етнічна група, живуть в одній чи більше балканських державах.

Оце поминення засади етнічної приналежности поневолених народів має свою підставу в практичній цілі маніфестації. Головна ціль: скинути наперед большевицьке ярмо. Решту, як кажеться, будемо обговорювати пізніше... Одначе з такою „розв'язкою" цього важного питання не всі погоджуються, зокрема ті народи, що мають поважну причину до цього. Коли йдеться про українців, то вони мають уже досвід у цій справі з недавньої минувшини. Коли „тривога, то до Бога!" Бувало не числом і правдою, але політичною конюнктурою сильніші національні представники позбирають різні інші групи, злучені хвилево однією ідеєю і при їх допомозі витягнуть для себе найвищі користі, нераз ще й зі шкодою для співпрацюючих слабших груп, а потім саму ідею покидають. І знову треба довго ждати на відповідну пору невизволеним це народам, які, потерпівши одну невдачу, мусять починати працю наново.

Після першої війни звернули увагу на таку практику деякі впливові европейці і за їх почином зорганізовано добре звісний старшій генерації Конгрес Національностей Европи, якого творчим духом був його досмертний генеральний секретар, балтієць — д-р Евальд Аменде. У тому Конгресі брали участь теж і українці, бо через нього можна було впливати на таке міжнародне тіло, яким була Ліга Націй.

Конгрес Національностей Европи зїздився на свої наради в різних містах Европи, а з доручення [illegible] зїзду, що відбувся в Женеві в серпні 1929 р. під проводом колишнього словінського посла до італійського парляменту, д-ра Йосипа Вільфана, появилася обемиста книжка про цей Конгрес, зредагована ген. секретарем. Ця книга, під з. „Національности Европейських Держав" основно розбирає питання національних меншин, яких число нараховували в тому часі на 40,000,000 душ. Книга містить великий матеріял для кожного, хто колинебудь схоче займатися питанням поневолених народів і національних чи етнічних груп.

З припадковою смертю (від удару серця підчас подорожі на Далекому Сході) д-ра Аменде притихла була акція Конгресу Національностей Европи, а підготова до другої світової війни цілком її заглушила. Спроби покликати до життя великі світові державні організації в роді Північно-Атлантійського Оборонного Договору, чи Ради Европи чи Держав Бенелюксу не дають запевнення, що перемога ідей з ними злучених принесе автоматично перемогу поневоленим націям в етнічним значенні. Навіть, коли буде проголошена ідея повної свободи людини, це ще не дасть певности.

(Докінчення на стор. 3-тій).

Кобзар Данило Кравченко приїздить!

Ділимося з читачами „Свободи" приємною повиною: незабаром буде в Америці кобзар Данило Кравченко.

Д. Кравченко народився в Переяславі на Україні 1892 року. Ціла родина Кравченків складалася з добрих співаків. Ще змалечку Кравченко співав у церковних хорах, а вже як виріс, то здобув музичну освіту і співав у Царському Селі, в церкві, яку відбудував останній цар з родиною. У тому хорі більшість співаків була українського роду. Коли настала революція 1917 року, то Д. Кравченко бере участь в українському національному русі, як вояк, а пізніше вертається до своєї співацької професії. Ще в дитинстві він почав грати на кобзі і опанував це мистецтво гри. Кравченко співає тенором, його голос чарує слухачів. Деякий час Д. Кравченко брав активну участь в організації Української Автокефальної Церкви, що мала на чолі таких високо-ідейних провідників, як митрополит Василь Липківський і Володимир Чехівський. Разом з іншими кобзарями Д. Кравченко створив квартет імени Т. Шевченка. Цей квартет бандуристів мав заслужену славу в Україні і за її межами. З великою бідою пережили бандуристи страшний голод 1932-33 рр. Але комуністичний терор знищив квартет ім. Шевченка: в місті Свердловську, на Уралі, де квартет мав концерти, совєтська поліція заарештувала членів квартету в літі 1936 р. і з ними Данила Кравченка. Дні і довгі місяці допитів і катувань, вимагання, щоб „признався" і підписав, що брав участь у підготові повстання проти совєтської влади... Заслання на холодну Колиму, де сотні тисяч невинних людей мусять копати золото для Сталіна. З Колимського „холодного пекла" вертаються тільки одиниці. Між ними був і Данило Кравченко. Дивна річ: від смерти його врятувала кобза і пісня. Навіть нелюдські „Урки" (кримінальні злочинці), яким підпорядковано політичних засланців, просили Кравченка, щоб їм співав і за те давали йому їсти. Без того він мусів би вмерти, як загинули тисячі інших невільників. При кінці свого ув'язнення Д. Кравченко занедужав. Як інваліда, нездібного до праці, його випустили на волю. Коли він доїхав у червні 1941 р. до Владивостоку, то вже почалася війна Німеччини проти СССР. Був виданий наказ: усіх випущених на волю, вернути на Колиму! З великою небезпекою Кравченко все ж проїхав аж до Києва. Прийшла німецька окупація, евакуація в Німеччину на роботу. З упадком Німеччини Д. Кравченко обїздить з концертами табори переміщених осіб (ДП). Його голос знаний далеко між українцями. Він — мистець з Божої ласки і окрім того, щиросердечна людина. Його мрія — служити своїм мистецтвом українському народові.

Всім українцям в Америці й Канаді слід почути мистецький спів Данила Кравченка. Його репертуар дуже великий: він співає духовні пісні, оперові арії, думи, історичні і побутові пісні. Має дві кобзи: одна — нова, а друга — старша, що була з ним аж на Колимі. Там він мусів грати і співати на холоді і на морозі. Віримо, що американські українці будуть з тим самим захопленням слухати співу Д. Кравченка, як його слухали народні маси в Україні та в Західній Европі.

С. М.

К. ПЕТРУС

СОВЄТСЬКІ АРЕШТАНТИ

...ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОБДУРЕНИМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

18)

За багато місяців до цього процесу Білоруському ГПУ пощастило натрапити на слід однієї підпільної антисовєтської організації. Виявили, що ця організація мала зв'язок із закордоном і, в найближчі місяці, чекала прибуття з Варшави представника від Савінкова. Через якийсь час групу арештували разом з цим представником, що виявився колишнім полковником царської армії, старим есерівським працівником і найближчим помічником і повіреним Бориса Савінкова. У цього колишнього полковника була десь на Україні чи в Білорусії родина, що складалася з жінки та кількох дітей шкільного віку, з якими він не бачився з 1918 року.

Розстрілявши у нього на очах всю антисовєтську групу, ГПУ привезло його в Москву, потім влаштувало побачення з родиною, після чого запропонувало йому таку дилему: або він згоджується працювати в ГПУ із зобов'язанням перетягсути з Польщі до СССР Савінкова, або ж йому та його родині капут.

Нещасний есер нарешті згодився прийняти цю пропозицію, і робота для виклику Савінкова була організована за всіма правилами гепеупівського мистецтва.

Під диктант ГПУ колишній полковник Семенов (назвемо його так) написав Савінкову листа з проханням негайно приїхати до Росії, де, нібито, по всіх областях Поволжя, України й Білорусі спалахують селянські повстання, і що ці повстання вимагають досвідченого керівника та ідейного натхненника, а він, Семенов, сам всього полагодити не може, бо поранений...

Аґенти ГПУ відвезли цього листа до Варшави, передали Савінкову, але той на цю провокацію не пішов і відповів післанцям:

— Це леґенда ГПУ! Поки до мене не прибуде сам автор листа з інформаціями про події, я не віритиму ніяким оповіданням.

Аґенти відповіли, що Семенов в одному бою з червоними був тяжко поранений в голову і лікується у надійних людей, а їх — своїх співробітників — послав до нього.

На цей раз спровокувати Савінкова не вдалося, і двоє чи троє аґентів повернулися до Москви ні з чим.

Написали другого листа і таким же чином відвезли до Савінкова. Семенов писав, що він вже одужує, але раніш, ніж через місяць чи два приїхати не може, бо мав дуже складну операцію черепа і рана ще не загоїлась. Якщо, мовляв, він не приїде до Росії, то повстанці без проводу будуть розгромлені.

Але й на цей раз Савінков відмовився від подорожі до СССР, вимагаючи приїзду до себе свого помічника.

Після другої відмови ГПУ піддало Семенова хірургічній операції, штучно зробили у нього на голові кілька великих і глибоких шрамів і, після загоєння їх, вислало його з чотирма аґентами до Савінкова. Перед від'їздом до Польщі, Семенову дозволили ще раз побачитися з родиною і попередили, що, якщо він провалить справу, його так чи інакше знищать в Польщі, а родину — тут.

Інформація Семенова про повстання на Поволжі та Україні була настільки правдоподібна, а низка шрамів від „шабельних ударів" настільки грізно спотворила його голову, що Савінков, нарешті, повірив, і вирішив рушити до СССР.

Після цього, через кілька днів, шестеро озброєних чоловіка з великими „труднощами" перейшли польсько-совєтський кордон і за якийсь час опинилися на одній з приміських дач Мінську, де, нібито, чекали на нього зібрані представники від повстанців...

Протягом наступного дня Савінков та його супутники відпочивали з дороги, а увечорі невеликий дерев'яний будиночок наповнився прибуваючими аґентами.

Біля тридцяти чоловіка найрізноманітніших „делеґатів" від кількох повсталих областей робили доповіді з „місць" про становище на „фронті". Маскування було зроблене настільки вдало, а ролі повстанців так блискуче розіграні, що навіть такий досвідчений конспіратор, яким був Савінков, був обдурений і гру аґентів ГПУ прийняв за реальну дійсність.

І коли той взяв собі слово для доповіді і почав будувати різні пляни про повстання у всій европейській частині СССР, в цей час, за умовним знаком, гепеупівець, що стояв поруч нього, голосно вигукнув:

„Досить, Савінков, дурня валяти, руки вгору!"

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1949 РОКУ.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 9. Воднаренко Василь, Яковський Джійна А.
В. 14. Раковський Мирослав.
В. 20. Рубаха Іван, Войтович Прокіп.
В. 28. Фединський Олекса.
В. 33. Зелінка Володимир.
В. 36. Шеремета Стефанія, Зовнірович Ольга.
В. 38. Дранчак Михайло, Ягмак Вілям Г.
В. 43. Коваль Іван.
В. 55. Кушнір Микола, Васюк Ніна, Стельмах Анна, Кушнір Антонія, Стельмах Остап, Васюк Володимир, Васюк Віктор.
В. 47. Климей Едвард.
В. 50. Кросський Реймонд.
В. 51. Глиновська Стела.
В. 59. Сендзик Дмитро.
В. 60. Марціновська Ірина, Марціновський Вілям Д.
В. 64. Ковальська Евгенія.
В. 83. Слейн Зофія.
В. 85. Паровська Катерина, Вітчин Іван.
В. 91. Шпук Анна.
В. 94. Кудла Іван Ф., Тиро Михайло I., Кудла Іван.
В. 137. Концевич Карло Ч.
В. 155. Легман Вілям Ф.
В. 156. Федорович Стела.
В. 160. Мельничук Танька.
В. 161. Монтемайр Данило.
В. 176. Несевич Володимир, Лесів Лусіль М., Чомко Марія, Чомко Григорій.
В. 194. Сельська Наталія, Сельський Тоедат, Ковалів Роман, Ковалів Брониcлава, Заганяч Віра, Заганяч Параскевія, Недільський Володимир, Заганяч Надія, Стецик Андріян, Сворак Андрій, Гайдукевич Лука, Стецик Марія, Івашко Володимир, Посполіта Павло, Турчин Марія, Заганяч Василь, Недільський Іван, Недільська Зофія, Стецик Стефан, Турчин Петро, Дусанівський Ярослав.
В. 200. Коцопій Ярослав.
В. 204. Гарасимович Пелагія, Татаринська Зофія, Гарасимович Всеволод.
В. 206. Комінницький Стефан.
В. 207. Рева Павло, Рева Павлина.
В. 211. Вонсович Чарлс, Вонсович Петро.
В. 218. Фреск Михайло.
В. 219. Дрон Роза, Дрон Микола.
В. 220. Гізовський Иосиф.
В. 221. Децик Володимир, Мацюк Марія, Ворис Андрій, Чісбій Теодор, Василів Петро, Новіцький Іван, Поп Бетій.
В. 222. Кроль Дженета.
В. 223. Мазур Олекса.
В. 229. Лисик Вілям.
В. 238. Горуць Анна, Медвідь Петро, Комарнеська Олена, Парабанюк Іван, Верестецький Михайло, Дацько Роналд Ц., Дацько Денис.
В. 247. Маєр Стефанія С.
В. 251. Пацула Едвард, Гоік Иосиф С.
В. 252. Дацьків Марія П., Шостак Марія.
В. 254. Журат Ірина.
В. 276. Войтечко Олеся Е.
В. 277. Цуприна Марія, Цуприна Іван, Мартинишин Катерина, Мартинишин Гвія, Грогоза Софія, Цуприна Параскевія, Сломяний Михайло.
В. 289. Шеремета Василь.
В. 292. Назарчук Ленард, Кінащук Ярослав Р.
В. 295. о. Феделес Володимир.
В. 309. Чубатий Атаназій.
В. 334. Задорецька Іванна, Задорецький Богдан.
В. 336. Садовська Зофія.
В. 341. Лизен Анастазія.
В. 342. Кравич Катерина, Кравич Михайло, Дитиняк Володимир, Кельман Катерина, Кельман Марія, Дитиняк Юлія.
В. 343. Пелькій Дорота, Кашмаєр Патрися А.
В. 348. Голубець Дмитро, Федак Розалія, Фраск Марія.
В. 361. Мира Олекса, Оленин Микола, Оленен Меланія.
В. 367. Д-р Жовнірович Василь.
В. 369. Ворута Катерина, Курій Марія, Кравець Ольга.
В. 372. Лонишин Юрко, Лонишин Зофія.
В. 379. Морозюк Павлина С., Гладій Лоіс, Морозюк Михайло, Воловник Мирон Е., Дзяман Стефан.
В. 383. ДеГризіо Алберт С.
В. 397. Слузар Олена В.
В. 401. Джонс Леона М.
В. 414. Стефанишин Люба М., Стефанишин Михайло, Гвоць Віра.
В. 421. Плекан Анастазія.
В. 427. Чорнописький Петро, Чорнописький Михайло, Чиж Мирон, Павлович Марія С.
В. 432. Ребрик Ярослава, Турчиневич Дарія, Охріменковський Марко, Вільчинський Микола, Король Михайло, Середич Марія, Фединишин Іван, Вухня Теофіль, Зазуляк Михайло, Кемпе Лавро.
В. 438. Сагат Петро.
В. 445. Середній Дмитро, Мищишин Микола, Гулькевич Ярослав, Лазаревич Стефанія, Кома Іван, Тиктор Іван, Макогін Марія, Подолянка Марія, Лазаревич Мирослава, Салак Ірина, Ющак Іван, Король Микола, Яремко Марія, Михайлів Володимира, Гойда Петро, Кохановин Наталія, Юнко Анастазія, Струк Богдана, Яременко Надія, Каштелян Меланія, Горощук Марія, Коросташа Анна, Добжанська Романа, Карплюк Петро.
В. 446. Гвоздецький Микола, Брехун Іван, Брехун Марія.
В. 450. Сувак Марія.
В. 455. Гулак Ірина, Ліс Ольга.
В. 458. Лесів Василь, Кривокульська Любомира, Вандзюра Райза, Кривокульський Михайло, Вандзюра Григорій.
В. 460. Салиба Григорій.
В. 464. Семенюк Олена.
В. 465. Ковальчук Теодор.
В. 469. Пастернак Оленка.
В. 471. Вринявська Ярослава, Вринявський Василь.
В. 473. Фіяла Юрій, Топольницький Ярослав, Лебідь Михайло, Шевчук Юлія, Дречевич Ірина, Шелюхіна Лідія, Хербата Марія, Кертичак Анастазія, Подольчак Параскевія, Яремчук Лев, Псюк Степа, Попаданець Марія, Попаданець Дмитро, Грицин Розалія, Шелюхіна Евдохія, Кучерка Параска, Шафранська Марія, Овчарин Теодор, Серафін Стефан, Крупа Олекса, Крупа Василь.
В. 474. Довган Марія, Ханас Григорій, Косик Іван, Трусяк Стефанія, Тимчій Тереса, Новосад Захарій.
В. 475. Кравчишин Анна.
В. 478. Пасічник Маргарета.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 20. Костюк Марія.
В. 25. Новак Микола.
В. 67. Патинак Мирослав.*
В. 82. Земба Іван.*
В. 85. Латовська Марія.
В. 106. Попадюк Микола,* Мількер Ольга.
В. 108. Сілецька Стефанія, Сілецький Володимир.
В. 155. Далсґарлд Катерина.
В. 204. Фесолович Стефан.
В. 277. Житинюк Микола.*
В. 294. Федірко Марія.
В. 310. Веймак Михайло,* Веймак Марія.
В. 359. Стодольська Анна.
В. 361. Придаткевич Роман, Сиаскін Микола.
В. 371. Яворська Анна, Юнка Віра, Чабан Петро.
В. 436. Мартиняк Іван.*
В. 441. Голошевський Тома.*
В. 456. Рогатин Володимир.
В. 458. Квятко Семен.*
В. 464. Калита Стефан.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Лесків Марія, Лесків Стефан.
В. 76. Нечепір Марія, Ґудзяк Вілям,* Ґудзяк Анна.
В. 99. Воляр Теодор.
В. 100. Ґоґіль Ева.
В. 105. Цибак Катерина.
В. 133. Матіяш Михайло.
В. 194. Бачинська Ольга, Вачинський Михайло, Вачинський Маркіян,* Мудрик Анна, Мудрик Андрій, Загаєвич Юлія, Загаєвич Василь.
В. 272. Федірко Марія.
В. 292. Філас Марія.
В. 331. Романик Стефан,* Романик Петро,* Романик Микола,* Романик Вілям.*
В. 339. Рихальська Зофія.
В. 341. Недошитко Павлина, Лозинський Віктор,* Мудрий Петро, Мудрий Юлія.
В. 370. Воднар Юрій.*
В. 431. Гриневич Катерина, Гриневич Теодор.
В. 441. Сиротюк Микола, Передпаченко Іван.*
В. 458. Ковальчук Тоній,* Демчук Пилип.*
В. 473. Чабан Марія, Костик Іван,* Чабан Григорій.*
В. 474. Карвицький Теодор.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 54. Попіль Ольга.
В. 55. Сігній Лидія, Сігній Борис.
В. 76. Вурило Іван.
В. 90. Ремаш Софія.
В. 130. Гусак Евген, Яремко Глікерія.
В. 223. Худоба Розалія М.
В. 245. Стадник Іван,* Стадник Петро.*
В. 390. Роско Юлія.
В. 433. Москва Петро.*
В. 455. Барон Соня.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 40. Макаровський Андрій.
В. 55. Шандровська Маріянна.
В. 63. Голізна Андрій С.*
В. 66. Драґан Яцько.
В. 72. Магоній Иосифа С.
В. 76. Вурило Лидія.
В. 103 Юркевич Михайло
В. 132. Пєкут Казимир Ф.*
В. 170. Мельник Петро.*
В. 283 Коблик Иосиф.*
В. 187. Юрчик Иосиф.*
В. 230. Філіпс Елсій.
В. 270. Мазур Ольга.
В. 277. Микитин Иосиф.*
В. 304. Процишин Геновефа.
В. 310. Гура Брониcлава, Гура Петро.
В. 316. Станик Анна, Станик Олена, Станик Стефан.
В. 323. Ребар Марія Т.
В. 355. Санко Анна.
В. 369. Савка Антін.*
В. 414. Вілман Омелян Л.,* Кохан Верта, Кохан Василь.
В. 421. Ватик Перла.
В. 432. Онуфрик Володимир,* Вуковський Володимир,* Федун Петро,* Голован Іван,* Кравченко Дмитро,* Педенко Михайло,* Папірка Володимир,* Буцький Василь,* Логин Петро,* Морос Федір,* Малаховський Іван,* Калніболоцький Іван,* Горула Микола,* Яремченко Борис,* Данилюк Стефан,* Данилюк Михайло,* Пилат Модест,* Калашник Андрій,* Дмитренко Микола.*
В. 434. Техлович Зофія, Техлович Мирон, Гураль Марія, Гураль Франко, Гураль Петро,* Горіско Павло Г.,* Горичко Джеймс.
В. 445. Вацик Василь,* Андріїв Іван.*
В. 455. Говард Марія.
В. 456. Наролський Михайло,* Козак Григорій,* Хан Юрко.
В. 458. Павлишин Михайло,* Іванець Катерина, Данило Василь,* Демкович Микола,* Косар Іван,* Король Мирон,* Висевич Василь,* Овсяник Стефан,* Полинський Іван,* Сорока Дмитро,* Шепідзин Микола,* Тицький Онуфрій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 64. Матіяш Михайло.
В. 69. Забавчук Микола.
В. 130. Сквіртнянський Іван, Сквіртнянська Юлія, Сквіртнянська Ірина.
В. 289. Василишин Марія.
В. 292. Медвідь Вергенія, Медвідь Микола.*
В. 294. Федірко Марія.
В. 303. Куземчак Иосиф.*
В. 325. Вачинський Михайло, Вачинський Маріян,* Вачинська Ольга, Загаєвич Вілям С., Загаєвич Юлія.
В. 330. Гриневич Катерина, Гриневич Теодор.
В. 341. Філас Марія.
В. 361. Ліндерман Ольга, Воляр Теодор.
В. 395. Цибак Катерина.
В. 414. Воднар Юрій.*
В. 432. Мудрий Петро, Мудрий Юлія, Лозинський Віктор,* Предпаченко Іван,* Демчук Пилип,* Костик Іван.*
В. 434. Ізак Марія.
В. 446. Тимків Петро.*
В. 457. Романик Стефан,* Романик Петро,* Романик Микола,* Романик Вілям.*
В. 462. Сиротюк Микола.
В. 469. Недошитко Павлина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 54. Попіль Ольга.
В. 55. Сігній Ольга, Сігній Борис.
В. 76. Вурило Іван.
В. 90. Ремаш Софія.
В. 130. Яремко Глікерія, Гусак Евген.
В. 223. Худоба Розалія Марія.
В. 245. Стадник Петро,* Стадник Іван.*
В. 290. Роско Юлія.
В. 433. Москва Петро.*
В. 455. Балабан Ксеня.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 181. Рекович Иосиф,* Рекович Матрона.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 106. Квасница Володимир.
В. 122. Проницький Володимир.
В. 147. Вохно Михайло.*
В. 160. Гандога Анастазія.
В. 223. Потічко Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 3. Стижак Стефан.*
В. 11. Мельник Иосифа.
В. 29. Сванко Стефан.*
В. 39. Костишин Марія.
В. 72. Вірцель Олівер Вм.,* Вірцель Стефанія.
В. 83. Драбик Дмитро.*
В. 143. Шміль Олена.
В. 164. Красвська Алма.
В. 185. Мацай Олена Р.
В. 200. Каспер Данило, Каспер Марія.
В. 211. Вонсович Чарлс,* Вонсович Петро.*
В. 219. Курзинс Анна.
В. 229. Савкулич Мартин,* Савкулич Василь.*
В. 298. Швед Григорій.*
В. 341. Лизен Петро,* Войтович Марія.
В. 342. Покутицький Іван.
В. 361. Жуковський Володимир.*
В. 369. Вережяк Анна.
В. 370. Фарат Вінцент Вм.*
В. 414. Маліновський Станислав.*
В. 442. Захарчук Валис.*
В. 455. Валабан Катерина.
В. 474. Ламер Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 1. Пацканик Михайло.
В. 8. Попович Семен.
В. 10. Влащак Марія.
В. 33. Зелінка Мирослав.
В. 49. Гнідій Гнат.
В. 80. Попик Магдалена.
В. 96. Цимбала Иосиф.
В. 124. Лешик Леско.
В. 155. Мізерна Марія.
В. 158. Масник Дмитро.
В. 217. Скробач Василь.
В. 221. Лоняк Василь 2., Пилипів Микола.
В. 237. Стеців Григорій 2.
В. 242. Гаргай Михайло.
В. 252. Міґаль Віктор.
В. 266. Каша Іван.
В. 288. Когут Іван.
В. 321. Садівський Павло.
В. 338. Процанин Юлія.
В. 357. Возьний Андрій.
В. 379. Сачавський Петро.
В. 471. Вербіцький Иосиф.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1949 року було в У. Н. Союзі повнолітних членів	37,595
В місяці березні 1949 р. прийнято нових	233
В місяці березні 1949 р. прийнято наново	28
В місяці березні 1949 р. прийнято з предступ. листами	38
В місяці березні 1949 р. прийнято з інших кляс	13
В місяці березні 1949 р. прийнято зі старого роду обез.	—
Разом	37,907
В місяці березні 1949 р. суспендовано	73
В місяці березні 1949 р. відійшли з переступ. листами	36
В місяці березні 1949 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	13
В місяці березні 1949 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці березні 1949 р. відійшли зо зворотом у готівці	28
В місяці березні 1949 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці березні 1949 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	5
В місяці березні 1949 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці березні 1949 померли	25
Разом	182
З кінцем місяця березня 1949 року в У. Н. Союзі було дорослих членів	37,725

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А. на $ 250	5
В клясі А.А. на $ 500	78
В клясі В. на $ 750	11
В клясі С. на $1000	162
В клясі В.В. на $1500	5
В клясі С.С. на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 рокбу життя

В клясі О- 500 на $ 500	452
В клясі О-1000 на $1000	297
В клясі О-1500 на $1500	5
В клясі О-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі Р- 500 на $ 500	5,570
В клясі Р-1000 на $1000	4,194
В клясі Р-1500 на $1500	61
В клясі Р-2000 на $2000	56
В клясі Р-2500 на $2500	8
В клясі Р-3000 на $3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі Е- 500 на $ 500	4,252
В клясі Е-1000 на $1000	2,122
В клясі Е-1500 на $1500	57
В клясі Е-2000 на $2000	46
В клясі Е-2500 на $2500	5
В клясі Е-3000 на $3000	11

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	4,730
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	3,701
В клясі W-1500 на $1500	44
В клясі W-2000 на $2000	24
В клясі W-2500 на $2500	3
В клясі W-3000 на $3000	2
В клясі W-різні суми	72

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі Т- 100 на $ 100	3
В клясі Т- 250 на $ 250	157
В клясі Т. 500 на $ 500	3,403
В клясі Т- 750 на $ 750	493
В клясі Т-1000 на $1000	7,460
В клясі Т-1500 на $1500	176
В клясі Т-2000 на $2000	48
Разом	37,725

МОЛОДЕЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Гумен Олекса.
В. 14. Раковський Юрій.
В. 36. Жовнорович Христина Л.
В. 40. Замняк Іван, Замняк Григорій.
В. 40. Рійс Чарлс мол.
В. 55. Васюк Олена, Васюк Наталія, Кушнір Ярослав, Кушнір Ірина, Стельмах Уляна Л.
В. 59. Вендлак Катлина А.
В. 94. Івасюк Наталія С.
В. 116. Стадник Дженета А., Стадник Джудит А.
В. 141. Вевгрис Олеся.
В. 164. Дитрич Юрій Б.
В. 176. Вурдик Иосиф.
В. 185. Матацький Роналд В.
В. 194. Стецик Володимир, Стецик Ігор, Недільський Ярослав, Турчин Ірина М., Гайдукевич Іванна, Сельський Мирон, Сельська Аріяна, Гудз Фред.
В. 200. Валюк Марія. А.
В. 219. Райця Роберт В., Райця Річард А., Смук Петро мол.
В. 221. Стронський Джерій В., Сенко Петро, Сенко Глорія М., Василів Орест Е., Влідий Вілям, Маколондра Юрій мол., Маколондра Іван, Гавриш Кліфорд П., Коз Рой М., Павлицька Розмарія, Павлицька Олена М., Коз Патрися I., Коз Володимир Т. мол., Матія Філіс Ф., Матія Вергенія К., Матія Шерон В., Матія Іван А.
В. 238. Дацько Христина Л.
В. 245. Лещук Елена.
В. 254. Сартинський Вілям А.
В. 262. Табака Патрися Дж.
В. 276. Олекса Стефан.
В. 277. Ципрdépartement Богдан, Мартинишин Михайло.
В. 281. Пананій Меланія А.
В. 287. Литвинюк Патрися М.
В. 298. Дідоха Марія Дж.
В. 319. Гунчар Павла А.
В. 334. Задорецький Юрій.
В. 336. Кальницька Варвара С.
В. 341. Сенчук Богдан П.
В. 342. Кравич Іван, Кравич Роман, Келман Ольга.
В. 361. Оленец Вілям Н., Мирон Роберт I., Ядоф Кенет Ю., МкФерсон Андрія Дж. 2.
В. 379. Гладій Пегій Дж., Гладій Джудит М., Гладій Дайана Л., Губчак Мстислав, Губчак Марія, Керечинський Лев.
В. 383. ДіГрозіо Алберт.
В. 385. Раковський Реймонд.
В. 386. Лисогір Іван 3-тій.
В. 389. Хоменко Стефан.
В. 390. Вугрин Денис I., Піотровська Тереса.
В. 402. Вредстен Боніта Л.
В. 414. Стефанишин Мирослав, Стефанишин Ольга, Стефанишин Юрій.
В. 421. Гавенас Омелян Р.
В. 431. Мартинюк Анна.
В. 445. Притула Богдан.
В. 455. Городек Грегорій Д.
В. 458. Кривокульська Маруся.
В. 463. Єзусько Дона К.
В. 465. Лагода Марія I., Дячишин Анна О.
В. 471. Вринявський Зенон, Вринявський Юрій, Вринявська Марія Т.
В. 473. Псюк Евген, Псюк Маріян, Попаденець Ігор В., Попаденець Христина М., Попанденець Орест Ю., Крупа Ворис В., Крупа Любомира М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 82. Зємба Іван А.
В. 94. Шияк Глорія М., Шияк Селій А.
В. 108. Сілецька Марія I.
В. 200. Веймак Михайло.
В. 361. Карбич Денис М.
В. 371. Юнка Емілія, Юнка Марія.
В. 379. Врийовський Роналд С.
В. 432. Гунцар Франко, Гунцар Юрій, Гунцар Вілям.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 76. Ґудзяк Іванна А., Ґудзяк Лорейна Д., Ґудзяк Елсій А.
В. 152. Шумейко Данило мол., Карпентер Надія Т. 2.
В. 194. Вачинський Андрій.
В. 338. Криник Юрій.
В. 341. Вантрок Віра, Вантрок Глорія С., Мудра Неонілія.
В. 361. Сілвеський Володимир 3, Сілвеська Елена 3, Стричак Марилина А.
В. 370. Воднар Микола К.
В. 473. Стацишин Іванна.
В. 474. Твердун Віра Н., Твердун Микола Т., Лицар Богдан, Вітишин Ярослав, Зенчишин Анна, Музика Зенон М., Ракочій Глорія.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 55. Сігній Ярослав.
В. 176. Обух Доналд I.
В. 217. Захарко Михайло Т.
В. 298. Дідоха Давид, Дідоха Данило.
В. 427. Павлович Іван А.
В. 446. Манчуленко Василь.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Шевкун Михайло.
В. 44. Іванс Стефанія А.
В. 48. Куцаба Геновефа.
В. 61. Іванець Розмарія.
В. 72. Магоній Марґарета Ф.
В. 85. Андерсон Дорота, Андерсон Марґарета, Андерсон Павло, Радаховський Ірина.
В. 125. Устяновський Олекса мол., Устяновська Дайана Дж., Устяновська Марія А., Устяновський Роберт А., Медзяк Варвара А.
В. 132. Пєкут Казимир М., Пєкут Роберт.
В. 142. Мамчак Оліва Р.
В. 185. Моцій Розалія Анна.
В. 213. Мелян Джоел И., Мелян Джудив А.
В. 227. Калинич Ірина.
В. 253. Ламбертон Вейд, Ламбертон Говп.
В. 279. Буркгард Венсій С., Стів Ветій Л., Стів Марлина, Стів Марія I., Стів Рута, Стів Вайола, Стів Вергенія, Звеглен Михайло.
В. 305. Сегень Долореса, Ліндемунт Воній М., Ліндемунт Пегій Л.
В. 310. Гура Христина, Гура Юрій, Гура Зенон.
В. 316. Станик Глорія.
В. 320. Копеляк Емілія, Шулка Дорота.
В. 323. Ребар Андрій I.
В. 376. Кравчук Катерина С.
В. 388. Мельник Ліліян.
В. 413. Розмерський Терій, Розмерський Володимир.
В. 414. Вілман Франко.
В. 421. Батик Іванна А.
В. 432. Протас Анна Д., Соя Володимир Т., Дідулка Елизавета В.
В. 434. Горіска Марлина Г., Лаблан Реймонд, Техлович Марія, Техлович Іван.
В. 439. Ковальчук Анна, Ковальчук Іван.
В. 455. Говард Карло, Говард Джералд.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 130. Звірянська Марта.
В. 292. Липка Модест.
В. 325. Вачинський Андрій.
В. 361. Керничний Елена Г.
В. 414. Воднар Михайло К.
В. 423. Сілвеська Елена 3, Сілвеський Володимир 3, Стричак Марлина.
В. 432. Вантрок Віра, Вантрок Глорія С., Мудра Неоніила.
В. 434. Ізак Люба, Ізак Галина, Ізак Ірина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 9. Яковська Джійна А., Воднаренко Василь.
В. 33. Зелінка Володимир.
В. 50. Кроський Реймонд.
В. 51. Глиновська Стела.
В. 60. Марціновська Ірина, Марціновський Данило.
В. 64. Ковальська Евгенія.
В. 85. Витишин Іван.
В. 94. Тиро Михайло I.
В. 176. Несевич Володимир.
В. 207. Рева Павло, Рева Павлина.
В. 221. Новіцький Іван мол.
В. 223. Мазук Олекса.
В. 238. Дацько Денис, Дацько Павло.
В. 251. Пацула Едвард, Гоік Иосиф.
В. 276. Войтечко Елизавета.
В. 292. Назарчук Ленард, Кінащук Ярослав Р.
В. 343. Пелькій Доська.
В. 369. Ворута Катерина.
В. 379. Воловник Мирон Е.
В. 401. Буткевич Леонія М.
В. 414. Гвость Віра.
В. 438. Сагат Петро.
В. 450. Дрогоморецька Марія.
В. 475. Кравчишин Анна.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 55. Сігній Ярослав.
В. 176. Обух Доналд I.
В. 217. Захарко Михайло Т.
В. 298. Дідоха Давид, Дідоха Данило.
В. 427. Павлович Іван А.
В. 446. Манчуленко Василь.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 72. Вірчіл Володимир О.
В. 141. Лука Іван Вм.
В. 150. Кийл Франко М. мол.
В. 193. Молодович Олександра 2.
В. 223. Потічко Михайло, Потічко Микола, Потічко Марія.
В. 427. Паладійчук Врайен М., Паладійчук Дайана Л.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1949 року було в У. Н. Союзі дітей членів	13,520
В місяці березні 1949 р. прийнято нових	104
В місяці березні 1949 р. прийнято наново	12
В місяці березні 1949 р. прийнято з переступ. листами	27
В місяці березні 1949 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	7
Разом	13,670
В місяці березні 1949 р. суспендовано	58
В місяці березні 1949 р. відійшли з переступ. листами	18
В місяці березні 1949 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	30
В місяці березні 1949 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	7
В місяці березні 1949 р. відійшли зо зворотом у готівці	10
В місяці березні 1949 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці березні 1949 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці березні 1949 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1949 року померли	—
Разом	123
З кінцем місяця березня 1949 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	13,547

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ший на $500	3,219
В клясі 2-гій на $500	919
В клясі 3-тій на $100	2,451
В клясі 4Р на $ 250	168
В клясі 4Р на $ 500	2,348
В клясі 4Р на $1000	854
В клясі 5Е на $ 250	270
В клясі 5Е на $ 500	2,307
В клясі 5Е на $1000	652
В клясі 6С на $ 500	253
В клясі 6С на $1000	106
Разом	13,547

З кінцем місяця березня 1949 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	51,272

голошені в рекордовім звіті за березень 1949 року суспендованими, мо- які впродовж березня 1949 року взя-

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1949 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1949 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

КАТОЛИКИ ПІДТРИМУЮТЬ ЗМАГАННЯ ДО ВІДОКРЕМЛЕННЯ ЄРУСАЛИМУ

Вашингтон. — Адміністраційна Рада Краевої Конференції Католицької Добродійности винесла рішення, що „треба обстоювати уміжнароднення Єрусалиму". Становище Конференції згідне зі становищем папи, який висловив домагання уміжнароднення Єрусалиму з огляду на святі місця, які там находяться. Між 12 членами Адміністраційної Ради є три кардинали, пять архієпископів, чотири єпископи.

—o—

РАДА НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ.

(Докінчення зо стор. 2-гої)

чи ця свобода буде всебічна. Зрештою з кожною великою ідеєю є злучене ще питання групової сили: Матимеш своє право, якщо зумієш його собі взяти, або не даси собі його відобрати.

Теоретичне плекання національного ідеалу часто різниться від практичного пристосування. Пристрасть нахабства у народів подекуди більша ніж в одиниць. Відновлення Конгресу чи Ради Національностей. складеного з ідеалістів, окремо від Обєдинених Держав, може причинитися багато до злагодження противенств навіть серед ідеальних відносин. Теоретичне вирішування етнічних спорів в якійсь Раді Національностей може давати підставу до практичного пристосування засад в Організації Обєдинених Держав. Це буде змагання до вічного ідеалу за словами українського генія: „Простувать в ході духові шлях..."

ВСТАВАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Приготування до участі в параді Дня Американізації.

Українські групи зберуться в суботу 30-го квітня, б. р. коло Української Громади при 23-тій і Бравн вулицях в годині 12.30 в полудне. Звідтам вже зорганізовано вирушать до збірної площі при 20-тій і Парквей Авеню.

Український похід буде так зорганізований: 1. Прапори; 2. Дівчата в національних строях з написом: Юкрейнієн-Америкен. 3. Українсько-Американська Струнна Орхестра. 4. Українсько-Американські Ветерани; 5. Фловт, який є дуже ефектовно споряджений; 6. Група в національних строях; 7. Жіночі Товариства в одностроях і без одностроїв; 8. Група бувших скитальців.

Порядок заряджено. Успіх походу залежить тепер тільки від учасників, отже від загалу. Комітет совісно виконує свій обовязок, а численна участь наших людей в цій параді буде гордістю всіх українців. Тому всі беріть участь у параді. Гідно і славно зарепрезентуймо українське імя. Викажім свою любов і привязання до Злучених Держав Америки. Запротестуймо проти терору і релігійного переслідування комуністичною диктатурою.

Пресовий Комітет.

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

* * *

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

17,801 Гарасимчук Івана брата з с. Круглик, Камянець Подільський, від Гарасимчук Трохима-Мінович.

17,802 Мельник Дмитра із Торганович, Старий Самбір, від Фіцяк Дмитра.

17,803 Треполюк Пелагії д. Данила з с. Кошляки, Збараж, від Шевчук Ярослави д. Петра.

17,804 Латеринський Миколи с. Степана з с. Скоморох, Бучача, Бабій Анастазії з тогож села від Материнський Михайла.

17, 805 Воловецький Миколи стрийка від Валовецький Івана з с. Чарчак, Яворів.

17,806 Букай Варвари з села Стиборівка, Броди, від Букай Марії зам. Мельник д. Якима.

17,807 Малинович Славка з Жидачева від Боднар Володимира.

17,808 Тимків Марії д. Михайла з с. Бенківці, Рогатин, від Тимків Теклі зам. Хвалібога.

17,809 а) Качмарський Тимка вуйка з с. Бонарівки від Хомяк Агафії.

17.809 б) Дзюбин Татяни тітки з с. Бліхнарки, Ясло, від Дзюбин Івана с. Тимка.

17,810 Заричинський Миколи, Кріль Михайла, Коваль Марії, Матушевський Івана з с. Стезниці, Сянік, від Заричинський Івана с. Михайла.

17.811 Бень Насті з дому Дунда і Фені з с. Великий Вислік, Сянік, від Павшек Анни д. Меланії.

17.812 Козловська Теодозії з дому Закревська з м. Угнів, Рава Руська, від Лисяк Володимира.

17,813 Карийто Меланії і Париця з с. Либохора, Стрий, від Карийто Дмитра.

17,814 Дінека Олександра с. Пилипа з с. Петровське, Україна, від Зінченко Надії д. Кирила, Сталін. область.

17,815 Різник Бинька, Бацюк Михайла з с. Шайбівка, Нараїв, від Яцик Стефана.

17,816 Цюпа Степана і тітки Малин Еви з с. Халупки, Пискоровичі, від Бліщ Михайла.

17,817 Соколовський Ігната, Федицький Степана від Соколовська Зофії д. Івана з села Стефкова, Лісько.

Голоситись на адресу:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia, 5, Pa.

О. Г.

З НЕТРІВ БРАЗИЛІЇ

(Репортаж).

Переїхати Бразилію залізницею вздовж і впоперек, чи прожити хоч би й кілька років по різних бразилійських містах — ще не означає її знати чи навіть бачити. Бо коли слідом за льокомотивою вривалося в безлюдні простори нове життя і в містах твердою ногою ступила модерна цивілізація, то в пущах, віддалених всього на кілька десятків кільометрів від заселених місцевостей, існує цілком інший світ, з своєрідним укладом і законами.

Знають про нього мало, бо навіть і влада заглядає до цих темних закутків рідко і неохоче. Тільки священики та подорожуючі купці чи торговельні аґенти час-до-часу міряють безмежні простори лісів і хащів невигідними лісними первобутними дорогами та являються живими і цікавими збірниками невичерпних пригод і оповідань з того життя, котре сховалося від новітнього поступу в глибоке зелене підпілля. Лиш з преси інколи довідуємося про вбивства і грабунки, котрими найчастіше кінчають смілі комерсіянти, що запускаються глибоко в той небезпечний світ.

Недавно з півтора-місячної подорожі по інтеріору повернувся свіжо-прибулий з Европи священик о. О. Б. Дивуючись сам, отець Б. дивує одночасно і слухача перепетіями своєї подорожі.

140-150 км. по прямій лінії просто на захід від м. Куритиби лежить містечко Іраті. Ще далі на захід у віддалі 18 км., лежить одна з великих українських кольоній, Ґонсальвес Жуніор, за нею — півдня дороги оселя Бон Ретіро, в котрій також є кілька наших родин, а далі розстиляються віковічні малозаселені праліси. Поставивши собі за мету обслужити розкидані по лісах оселі, о. Б. вибрався фірою в далекі і невигідні мандри.

— „Дорога була жахлива, — оповідає священик. — Нераз здавалося, що коні не витримають і полетять разом з фірою та їздцями стрімголов з високої гори, на яку спиналися цілу годину, або з якої доводилося зїжджати. По обох боках дороги стоять старезні великанські дерева, густо ростуть непролазні зела і хащі, а тиша переривається лишень співом птахів та криком малп.

Дорога йде через яруги та потоки, круто зривається то в один то в другий бік, непомірно продовжуючи подорож. Часом видно більші і менші стежки, невідомо ким і коли протоптані.

Раптом впоперек нашого шляху пересувається родина індійців: чоловік, жінка, юнак і двоє дітей. Всі у великих солом'яних брилях. Хлопець і батько озброєні луками і стрілами, а жінка несе на голові великий і, видно, тяжкий кіш.

Зарані заобезпечений на такий випадок, кидаю на дорогу жменю цукерків. І в той час, коли старші в гордому призирстві проходять мимо розкиданих ласощів, ніби не помічаючи їх, двоє малих поспішно підбирають несподівані подарунки і жадібно запихають їх до рота, не розгортаючи з папірців.

Стрибаючи разом з возом по грудах і вибоях і корінних, раптом подибуємо серед лісу ворота.

— Завернемо сюди, — каже мій провідник, — тут мешкає моя кума.

Заїжджаємо у ворота, але за ними так само ліс і навіть вже дороги нема. Отже, їдемо навмаття, аж поки не трапляємо на дорогу, а нею і до господи.

Та як лиш ми наблизилися до хати, почулися перелякані дитячі голоси, і з десяток босих ніг енергійно і швидко залопотіло у напрямі лісу по другий бік обістя. Одночасно майнула спідниця, гуркнули двері стайні, і почулося ripіння поспішно замиканого засува.

— Поховалися, — усміхнувся мій провідник. — Подичіли люди в лісі, а всього два роки, як переїхали сюди з кольонії.

— Кумо! Кумо! — загукав він, злізши з воза і підійшовши до стайні. — Виходьте, не бійтеся! Це я, Іван, і священик приїхав до вас зі свяченою водою!... Кумо! Чуєте? Гей, кумо! Відчиніть!

У відповідь зашелестіла солома, але кума не обзивалася. Отак погукавши та постоявши безплідно перед стайнею, вирішили ми їхати далі.

По якомусь часі знову здибуємо посеред лісу ворота. Ледве помітною дорогою наближуємося до якоїсь деревяної напівзваленої халупи. Двері одчинені і звисають з обірваного горішнього завіса. Вікон нема. В халупі замість постелі кілька грубих дощок, збитих докупи. Старенький коцик ледве прикриває щедро настелену солому. Під стіною стоїть звичайна пачка, яка править, як видно, і за стіл, і за ґардеробну шафу і за турецьку канапу. На стіні — примітивна поличка з убогим начинням. Це все. Навіть кухні нема.

Ледве ми увійшли до середини, як за нами почулися легкі кроки, і на порозі стала молода жінка з маленьким хлопчиком на руках.

— Слава Ісусу Христу! — Вітаюся до неї.

Жінка мовчить і стриже переляканими очима. Вона видається мені якимсь дивним зявищем, непасуючим до оточення, бо має гарне інтеліґентне обличчя і вбрана в старенькy, але добре вшиту суконку европейського крою.

— Це ви тут мешкаєте? — Не дочекавшись відповіди на привітання, питаю її.

— ...Ми... — по довгій павзі схвильованим голосом відповідає вона.

— Хто ж це — „ми"?

— Я, мій чоловік і ось — дитина.

— Давно ви тут?

— Чотири місяці.

— Тільки чотири місяці? А перед тим де були?

— В Европі... Ми — іммігранти...

Поволі жінка опановує собою і починає розповідати. Вона сама з Великої України, донька лікаря. Чоловік її — галичанин — походить з рівно ж інтеліґентної і навіть знаної на еміґрації родини. Але батьки його лишилися в Европі.

— Чого ж це ви заїхали в ці пущі? — Питаю знов.

— От... Заїхали... Та нам тут добре!..

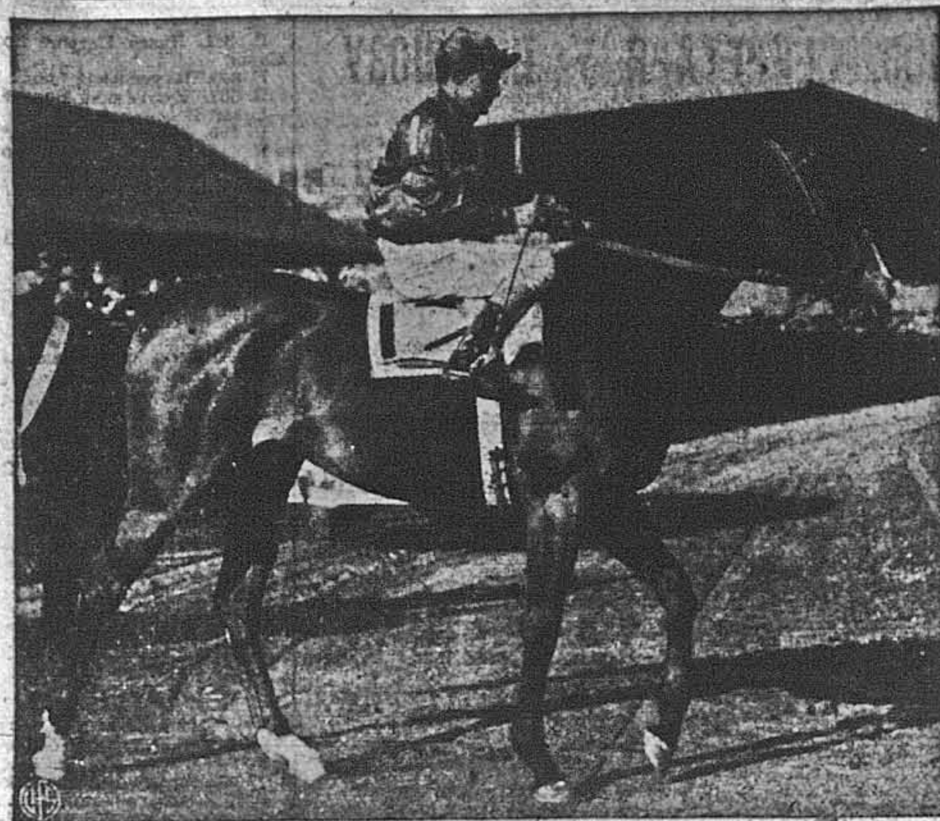
— А може б ви переїхали до міста?

— До міста? А чого ми маємо їхати до міста?

— А що ж ви тут робите?

— Працюємо в одного господаря-українця. Дуже добрі люди. Ми маємо ось цю хату, прекрасні харчі і до того ще 450 крузейрів місячно. (1 крузер — приблизно $0.20). А крім того, ми так втомлені і виснажені нервово, що серед цеї тиші попросту відпочиваємо.

(Дальше буде).

НАБЛИЖАЄТЬСЯ ТРАВЕНЬ, А З НИМ І НАЙБІЛЬША СПОРТОВА АТРАКЦІЯ — ДЕРБІ — КОЛИ ИДЕТЬСЯ ПРО КІНСЬКІ ПЕРЕГОНИ. — Це Олімпія, років три, найкращий кондидат виграти цьогорічне Кентоки Дербі. Власником є спортовець Фред Гупер.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Бр. св. Володимира кличе всіх своїх членів на суботу, 30. квітня обовязково явитися на Іст 92. вул. і 5. Евені на маніфестацію під своїми прапорами. — Заряд.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ПОШУКУВАННЯ

ПРОКОПА ДИТЮКА з Батькова, повіт Зборів пошукує Антін Ковальський. Адреса: 434 Arch Road, Avon, Conn.

ТАРЗАН, ч. 2082. Тайна фореля.

„Пусти мене!" — сказав Блейк, побачивши, що його зусилля були даремні. — „Я піду з тобою".

Тоді Тарзан пустився назад до потока. Коли вони зближалися, знову можна було чути вихровий голос.

Саме тоді, коли вони надійшли, Крон витягав вудкою фореля.

„А я думав..." — почав Блейк, але в цій хвилині Тарзан заткав йому уста. „Тільки придивляйся" — напімнув він Блейка.